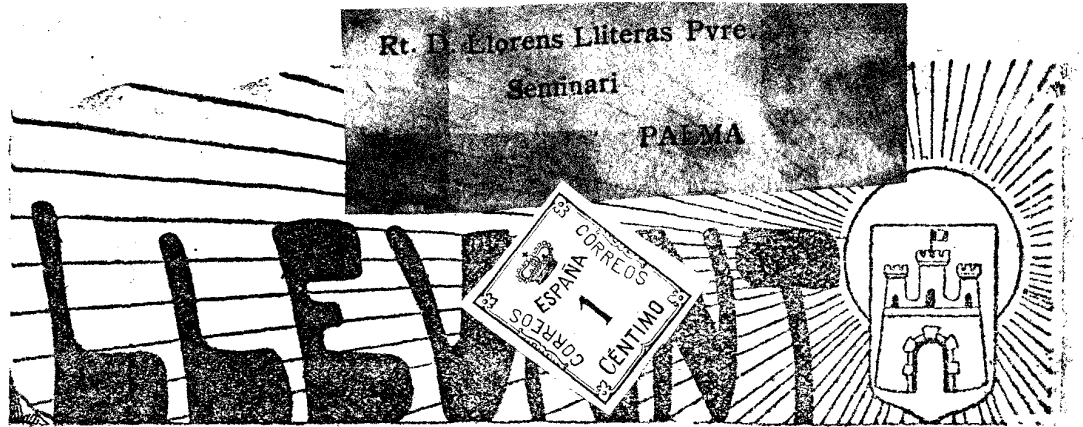

PREUS

Artá Un trimestre 1'50
 A fora any 7'00
 Al Extranjer id. 10'00

Número solt
 0'10 cts.

SETMANARI CATOLIC MALLORQUI

Artá 28 Octubre de 1922

PER DEU I PER MALLORCA

Redacció i Administració
 Quatre Cantóns, 3

D'UN HOMENATGE A
 MN. COSTA I LLOBERA

Morí mossen Costa i Llobera. Plomes que molt valen han parlat dels seus mérits, han fet ressaltar la seua obra poética i li han projectat un homenatge.

En Costa i Llobera morí predicant l'unio de l'ánima amb Deu. Aixís quant a n'el seu darrer sermó descrivia el moment en que Santa Teresa es senti lliure de tots els amors de la terra i per aixó ajenollada donava gracies a n'el Senyor... ell també es rendí davant Deu: «L'Amic s'uní a l'Amat»

Digna mort per coronar la vida de virtut del exemplar sacerdot, i digna mort també per coronar la vida del cristiá poeta.

En Costa i Llobera en aquests derrers anys escrivía poc. Amb una poesia adreçada a Mn. J. Calafat, (jove sacerdot que morí poc després víctima del seu zel en l'epidemia de l'any 1918.) i que s'incerta en altre lloc d'aquest n.º pareix voler donar la raó del seu retraiment i poca producció poética. Ell pretenia que «la tardor» de la seua vida havia «esveïda» «la mel» de l'inspiració poética; quant aquesta poesia per si sola bastaria per acreditar de gran poeta a qualsevol; però en ella accepta en canvi amb amor sa missió d'im-

plorar p'el jove «l'inspiració sagrada» Se coneix que son desitj era passar els anys que li restassin de vida pregant i predicant.

La seua senyorial figura havia ocupat infinidat de troncs, i no sé ont donava més gust sentir els seus parlaments, si envassat per la grandesa de las mans gòtiques de la nostra Basílica, o entre l'humilitat i sencillesa dels petits oratoris conventuals. De mi sé dir que no m'ha produït mai més emoció la seua paraula que, quant dins el blanc oratori del Col·legi de la Puresa de Palma (per ont han passat tantes glories de la sagrada eloquencia) en les festes majors, cantava la divinal virginitat de María, lo seráfic amor i excelsa sabiduria de Sta. Teresa, o l'exemplar fortaleza de Sta. Ursula. Allá era el sagrat cantor que duia al jove auditori de deixebles a la conquesta d'idealitats virtuoses, saboretjades dins el seu cor ardent i trempat al mateix temps; idealitats ornades amb les més belles vestidures del llenguatge. i que deixaven endevinar l'educador, qu'en casi totes les seues poesies va agermanat amb el poeta. I amb aquest aspecte d'alta idealitat moral és com tots els mallorquins l'hem de veure i donar a coneixe. La serenitat qu'els crítics regoneixen en les obres de Mn. Costa és el

producte d'un perfecte domini de totes les facultats, d'una educació integral.

Digna de ser estudiada i presa per senyera de les societats culturals de jovintut és la poesia «Als joves» de tanta actualitat a n'aquests temps de regionalismes i nacionalismes, i de la qual D. Joan Capó en reproduí alguns fragments a n'el seu llibre «Compendio de la H.ª de Mallorca».

Molt acertada és l'idea que colcú ha exposada de fer una edició de les seues obres per donar-les a coneixe al poble; però abans de que aixó es fassi, tampoc falten medis perque amb poc cost, la Familia i l'Escola donin a coneixe a n'els nins i joves les seues poesies més educadores i belles.

Aquest és el millor homenatge qu'es pot fer a la memoria del egregi poeta i també un dels majors beus a nostra jovintut.

Pares mallorquins, qu'en les llargues vel·lades qu'ara s'acosten reuniu a l'entorn de la llar als vostros fills, i mentres a fora cau la pluja acompassada o siula el vent, los llegiu una rondalla mallorquina; ocupau un o dos vespres setmanals en llegir-los i fer-los comprende poesies de Mn. Costa. Mares mallorquines, no coneixeu «El collarí de la cativa» ni «Bresol de pobre» ont amb tanta sencillesa pintá en Costa i Llobera lo gran que és

¿Amó de Mare? Llegiu totes les obres d'en Costa i fei-les llegir a les vostres fies.

Els mestres també poren contribuir fora de la escola a l'homenatge, principalment, deixant les obres que tenguin d'en Costa a n'els deixebles, perque aquests les llesquin en familia.

Acertadíssima és també l'idea d'aixecar un monument digne de la grandesa del finit poeta; però el monument no será complet si a n'el seu peu no s'hi escriu en lletres d'or la derrera estrofa del «Pi de Formentor» que, dirigint-se a cada un qu'el monument miri i a Mallorca entera, li traçi l'ideal que deu perseguir, i que ajunta totes les aspiracions del plorat Poeta:

«Amunt ánima forta! Tra, passa
[la boirada
i arrela dins l'altura com l'arbre
[dels penyals.
Veurás caure a tes plantes la
[mar del mon airada,
i tes cançons tranquiles 'nirán
[per la ventada
com l'au dels temporals».

F. Catany.

Etiología y profilaxis

de la fiebre tifóidea

Per tractar-se del estudi d'una malaltia qu'assota amb molta frecuencia la nostra Comarca i ha causades gran nombre de víctimes en la nostra vila, escrit per un distingit medge del nostre poble que a son treball científic heu ajunta lo qu'una llarga experiencia li ha ensenyat nos complavem en publicar tal com el nos ha enviat aquest estudi de divulgació científica que ha escrita posta pel nostre setmanari.

Del estudio de las manifestaciones epidémicas de la fiebre tifóidea se deduce la extensión y gravedad de esta enfermedad tan diseminada. Ningún

país está libre de su invasión, produciendo estragos lo mismo en los pueblos que en las grandes ciudades y en los ejércitos, sobre todo en campaña.

Entre los diversos países más castigados por la fiebre tifóidea se encuentran: España, Bélgica, Rusia, Italia, Rumanía, etc.

Causas predisponentes.—La causa de la fiebre tifóidea es la infección del cuerpo por el bacilo tífico, descubierto por Eberth, que después de penetrar en el organismo, se extiende por la sangre, los órganos linfoides, hígado, bazo, etc.

Por consiguiente el bacilo es condición necesaria para el desarrollo de la enfermedad, pero no basta que el bacilo pase al organismo para que la enfermedad se desarrolle; sabido es que para que el germen patógeno se desarrolle, son necesarias una serie de circunstancias favorables, llamadas causas predisponentes: entre estas, unas son extrínsecas, es decir independientes del individuo, tales como el calor la estación; otras inherentes al hombre; y una de las más importantes es la edad. Desde hace mucho tiempo es conocido el papel de las estaciones: no hay duda que lo general es que los focos epidémicos aparezcan los meses de Julio y Agosto, atacando a un número variable de habitantes de una misma población y prolongándose hasta el mes de Noviembre. Los países cálidos y las comarcas del Mediterráneo son focos peligrosos de fiebre tifóidea; todas las enfermedades de determinación intestinal presentan igualmente un vestigio epidémico que coincide con las temperaturas elevadas del verano.

Parece que existen predisposiciones familiares, por lo que no es raro ver que la fiebre tifóidea se cebe en individuos de una misma familia; sin embargo es indudable que se observan ciertas inmunidades individuales.

Ningún país está libre de sus ataques; todas las razas la padecen, y si hay individuos, al parecer inmunes, hay motivos para pensar que no han sido atacados por presentar cierta inmunidad adquirida resultante de fiebre tifóidea padecida en la infancia, mas bien que de una inmunidad espontánea. Por esta misma causa podemos explicarnos la menor frecuencia de la fiebre tifóidea en los habitantes de las grandes ciudades y la gran receptividad de los habitantes del campo que se

trasladan a las ciudades. La fiebre tifóidea ataca a todas las edades; no respeta ni las más extremas; puede atacar a los ancianos, pero se ha señalado en gran frecuencia en los adolescentes y jóvenes de ambos sexos.

Una de las causas que más predisponen a la fiebre tifóidea es la fatiga que obra disminuyendo la resistencia a la infección; la fatiga y la falta de sueño, conducen a una verdadera auto-intoxicación. Las experiencias de Charrin i Roger demuestran el papel de la fatiga en la etiología de las infecciones, y privados de este modo de una parte de los medios de defensa, se comprende fácilmente que los sujetos fatigados resistan menos a las infecciones y entre estas a las fiebres [tifoideas y paratifoideas que son la más frecuentes.

Causas determinantes.—Hemos visto hasta ahora cuales son las principales causas predisponentes que favorecen el desarrollo de las infecciones, pero todas ellas, por si solas son incapaces de provocar la enfermedad; no hacen mas que despertar la infección; no la crean.

La causa determinante del proceso infeccioso, es el bacilo tífico; su puesto de entrada en el organismo, en la mayoría de los casos, es la cavidad bucal; también puede entrar por la vía respiratoria, y aún se admite la posibilidad de su absorción por una vía traumática; en realidad el tífico absorbido por la vía digestiva, se fija secundariamente en las vísceras después de haber pasado a la sangre, cuya presencia es constante después de la aparición de los primeros síntomas febriles.

Después de haber invadido la sangre, es transportado a las vísceras, y desde el punto de vista epidermológico es de gran importancia, porque algunas de ellas tienen comunicación por el exterior (el hígado por la vasícula biliar, y el riñón por los uréteres y la vejiga) lo que hace que desde el principio de la enfermedad y antes de la aparición de los primeros síntomas febriles, el tífico sea contagioso, pues elimina bacilos por medio de sus deyecciones y siendo, por lo tanto el hígado y la vesícula biliar desde el momento que el bacilo ha invadido la sangre la vía de eliminación principal del germen de la fiebre tifóidea, se comprenderá la gran contagiosidad de las heces del tífico. Su eliminación de bacilos se verifica

Recorregué l'itinerari carré de l'Església, plasses de St. Ignaci i de St. Juan, carrers Borbón, Travesa, Major, Parras, plassa d'Antoni Maura, carrer de la Passió i Pietat Freda, entrant dins el temple per la porta principal. Una vegada en el temple es cantà un Tedeum amb acompanyament de l'armonium, i cantades seguidament les cançons de la Beata pel Coro "Filles de Maria,, se serví a Son Corp esplèndit i abundantíssim "lunch,,. I en mig d'un bullici i animació inusitada s'acabà la festa.

El temps fou causa de que no hi hagués l'iluminació amb qu'es projectava adornà la carrosa, durant el pas de la qual s'encenien bengales en les cases per ont passava.

Reiteram l'enhorabona més corat a la molt noble família March, i que per molts anys pugui dedicà, com ho veient, tan hermosíssima com simpática festa a la santa mallorquina. Al mateix temps felicitem als delegats de la Congregació que construïren la carrossa d'una manera maravillosa. Aquests eren en Rafel Bonet, Josep Reus, Toni Massanet i Juan Servera.

— Altre enhorabona mereixen les Srtes. Llull, Nebot, Riera, Massanet, Rubí Puigrós, i demés qu'ens ajudaren en la construcció del "coro,,. Enhorabona, i "que molts anys,,.

— Dimercres, dia 25, s'en tornà cap a Barcelona. D. Pere Lliteras (a) Mal, Medge titular d'aquell Ajuntament Tengui felis viatge.

— Aplaudim la recent disposició del Sr. Batle ordenant que tots els cans qu'estiguen dins la via pública vegin provists del corresponent morral.

— Demà hi ha a la Parroquia un Ofici funeral en sufragi de l'ànima de Na Magdalena Rubí, puís fa anys, qu'en tal dia morí aquí l'indicada joveneta (q. s. g. h.). Amb tal motiu el Sr. Rector d'Artà aplassa fins passat demà el regrés a dita vila.

Corresponsal

Nota agrícola

Un bon octubre és el d'enguany per l'agricultura en general. Si prescindim per un moment de considerar els grans danys ocasionats per les plujes en la conca de tramuntana les quals deva-

llant impetuosament arrastraven marges i oliva, i mes avall, els torrents sortint de mare destruïen moltes hortolisses, veurem, que les aigües abundants que han anat caiguent aquestes dies han assaonat les terres de tal manera que per ara queda assegurada la naixó de moltíssims grans sembrats.

Sembla que s'ha iniciat una collada de bon temps; ell sirà aprofitat segurament per adelantar els treballs del camp, la sembra especialment i sense parar la extracció dels moniatos els quals tan delicats son a l'humitat. La cullita d'ells era bona, desgraciada però per les aigües excessives dins certs comellars, lo qual ha ocasionat la podridura de bastants.

Les demés hortolisses están a punt d'acabar i en general diuen que l'anyada no ha estat molt bona.

De fruites del temps, únicament les pomes, amb sos colors variats i agradables, donen una nota de color an els camps i si be han pudrit molt i corcat altre tant amb tot el preu de 15 pts. el quintà a que s'han pagat és ben remunerador.

De les figues ja diguerem que sen havien trets pocs dobbés i a propòsit, tenim interès en fer constar que el Sindicat Agricol de Son Servera el qual fins a l'hora present ha tangut la sort de que no s'hi alicassin cores per destruir-lo, ha encaixonat les figues, i provablement les cobrarà a 52 pts. el quintà.

Rebin els seus directors la nostra més cumplida enhorabona i seguosquin treballant per donar vida, com concebren, an el seu Sindicat.

Segueix la recolecció de l'oliva, les tafones están plenes, i com és natural tot és moviment; trien a 12 i a 13 donant satisfacció an els culliters.

Dels pores si que no en podem parlar gaire bé, eis preus son ruinosos; 15 i 16 pts. no corresponen an els preus del menjar i molt manco an els preus que se pagaren de magres, en lo qual, si bè es veritat que cada any hi sol haver desproporció, hem de confessar que enguany és imponderable, hi haurà porc que al estar gras valdrà casi lo que en pagaren de magre.

Les met-les segueixen estacionades, fent-se així mateix algunes operacions. Se paguen a 26 i 27 pts.

Pagés

Adolescencia

Volen ditxa mes cumplida
qu'esser menuda i gentil,
riolera i aixerida
i haver usada el mes d'Abril?

Si una pena us importuna,
passa un aire i se la'n du...
i per colmo de fortuna
no heu estimat mai ningú!

I lo que mes enamora:
quan vostra vista's mig-tanca,
per les pupil·les de mora
hi guaita una anima blanca!

M. López Llull

De pel mon

DESTITUCIONS.—Els comentaris generals d'aquestes dies son sobre la destitució del Governador Civil de Barcelona Sr. Martínez Anido i el cap de policia Sr. Arlegui. Com en tots els de més fets els comentaris son apassionats a favor o en contra de l'acte del Sr. Sanchez Guerra, segons el partit an a qui serveixen. Però els més despassionats i imparcials recriminen al cap del Govern pel fet d'haver demanada la dimissió a qui ja coneixia tota la trama dels anarquistes barcelonins i per tant estava en condicions per capturar tanta dolentia. No hi ha remei, anam a la desfeta a passes de gegant.

CRISIS.—Altre volta pels cercles polítics torna sonar la paraula crisis. Els qui tenen gana, movea marejada per provocar-la i els qui se sostenen están sempre peu de puntes i es clar la sempenta no ha de ser molt grossa per fer-los pegar de copes. ¿Vendria prest? Es molt provable, però Deu sobre tot.

Mancomunitat de Catalunya

El Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya, amb data del dia 12 del corret, acordà obrar un con-

De Capdepera

Excursió

En una rotllada d'una quinzena de Congregants que feien la vel·la amb el Sr. Vicari, surti l'idea de fer una excursió a Lluch passant per l'Albufera i Pollensa. Dit i fet, posaren fil a l'aguya aquell mateix vespre: s'en hi inscrivieren devuit; enviaren cartes a un parey de senyors d'autos de lloguer, i comensaren a espargir la noticia entre els demés associats.

Passats un parey de dies i en vista de que els autos surtien massa cars, (doncs pujaven a un mínim de cincenes pessetes) el divenres d'aquella mateixa setmana, tractaren amb l'amo de ses diligencies que presten servici públic entre Artá i Capdepera, en Bartomeu Flaquer (a) Mangol, el qual se posá a un preu raonable, i feren contracte fixant per partir el diumenge sigüent a les dues del matí.

Cada un prepará els comestibles i a l'hora fixada del dia esmentat comensarem aqueixa excursió, resolta feia cinc dies, dins l'alegria i xerradissa d'una vel·lada.

La joveana anava tant gojosa que bastants no's colgaren, i segóns el testimoni dels dos encarregats de tocar, no n'hi hagué cap que no estigués endiumenjat quant repicaren les biules de caseua.

Apesar de esser les altes hores de la nit les cançons alegres no deixaven dormir els altres veinats gaballins.

Quant foren a Artá el cotxer (a) Canet prengué recapta p'els cavalls i cap a Santa Margalida s'ha dit.

En aquesta vila oïrem Missa que celebrá el Sr. Vicari, berenarem, ferem quatre voltes p'el poble i havent invitat per associarse amb la nostra comparsa al jove i altament simpàtic sacerdot D. Jaume Blanes seguirem cap a Llubi.

Aquí hi hagué una aturada de mitja hora, que s'aprofitá per fer quatre voltetes, visitar l'Esglesia, i el Sr. mestre el qual amb la amabilitat qu'el caracteriza nos ensenyá el local de l'escola i el molt curiós mussu que li serveix per l'ensenyansa dels escolars. Es una escola digne d'esser visitada.

Altra vegada en marxa cap a Inca nos aturarem a admirar el monumental Port de Llubi i a les onze i mitj arribarem a aquella ciutat. Els excursionistes visitaren la Parròquia, els seus coneguts i alguns algun centre prenguent en ells qualque cafet i copeta d'aquelles

que vencen a tota son i xubec. Visitaren els PP. Franciscans, el superior dels quals Rt. P. Cerdá, amb la filantropia cristiana qu'el distingeix, no volgué deixar nos partir sense havernos obsequiat amb un arròs i carn tan saborosos que deien menjau-me. Desde aquestes columnes li feim, altra volta, les més expressives mercès i coral agraïment.

A les dues i mitja tornam a col·locar-nos dins els carruatges i cap a Selva, aon visitada l'Esglesia i saludat el Sr. Rector, seguim, passant per dins Caimari, cap a Lluch.

Durant la travessia d'aquelles muntanyes i esperant els carruatges que acabassin de donar aquelles voltes que mai acaben, ho passarem admirant paisatges, fent suposicions, entonant cançons, correuent i brincant i pensant freqüentment en Capdepera, nostro tresor.

A les cinc i mitja arribam a Lluch, saludam el germà Bartomeu i feim una visita de salutació i acció de gracies a la Moreneta.

Aquesta primera nit passá bastant calmosa dins les cel·les perque el cansament i sobra de són no permeteren altra cosa.

L'endemà dematí ferem comunió general amb fervorosa plática p'el Rt. P. Miralles, Superior de la Residencia. Aquella Esglesieta amb tant de gust i riquesa decorada, aquell ambient de santedat que en ella es respira, aquells cántics melodiosos de les veus angelicals dels blauets i l'edificant conducta dels habitants de tot Lluch deixaren entusiasmats a tots els excursionistes.

Surtirem del Santuari per agafar el que menjar i partir més que depressa cap al Gorch Blau i al Torrent de Pareys amb sos cavalls de S. Francesch qu'havien logats feia bastant de temps; però... ¡misèria humana! nos trobarem enrevoltats de nigúis, molta boira i algo per tothom qui en vulia i no'n vulia.

El consol fonc berenar, passetjar-nos p'els corredors, comprar medalles i distintius, riure molt i fer baraiar cuxins de llit qualque vegada perque les energies enmegatsemades ja feia una setmana rebollaven per totes parts.

En un moment de cama d'aranya volguérem visitar els Misteris i a n'el tercer nos agafá un xubasco tal que nos obligá a refugiar-nos un parey d'hores baix d'una barbacana. Sense sol, n'hi havia més de tres qu'estaven absolutament desorientats, sobre tot un que tenguent esperit de francina havia portat recapta qu'umplia una senaia de cortera ¡recetrel senyalava Capdepera devers Barcelona.

Aquí devem fer constar les nostres més expressives gracies al coeh major Pep Terrasa i al segon Climent (a) Mecu perque l'arròs del dinar fou de lo més acertat i saborós. Queden nombrats cuiners de les nostres excursions futures.

El capvespre demanarem indicis sobre la nova carretera directa de Lluch a Pollensa i nos contestaren que ja hi havia passat un auto.

Animats amb tal noticia resolgüerem explorar-la. Se fe la nit, i come bons congregants anarem, del mateix modo que en la nit anterior a resar el rosari en l'Oratori tant simpàtic.

El dimars dematí, després d'oír la santa Missa nos col·locam devers les sis, dins els carruatges i cap a Pollensa falta gent.

D'aquesta travessia devem dir que és de lo més agradable, hermós i poètic que hem vist; la carretera és ver que és nova, però massa nova, estreta, plena d'esquerda, sense defensa, amb uns solams horripilants; basta dir que els viatgers prefeïren baixar la montanya a peu i és tan dreta aquesta que els jonois, en alguns, casi casi se rebel·laren a fer el jugo.

Arribam a Pollensa, visitam l'Esglesia, el Convent i el Calvari i tres quarts després cap a sa Pobla. Aquí admiram al cementeri, anam a n'el temple, feim visita a la Casa d'exercicis per seglars (que nos entusiasmá) dinam a c'al Germans de la Doctrina Cristiana i a les dues partim cap a Muro; nos aturam mitja horeta i cap a Santa Margalida, hi deixam el nostre íntim Sr. Blanes qui promet de fernes una visita a Capdepera i una vegada despedits cap a Artá i Capdepera, sobresurtint sempre el bon humor, la satisfacció i el desig de ferne una altra. Així sia.

Pep (a) Coxu, Congregant.

Aquest periodic está subjecte a censura esglesiástica.

TIPOGRAFIA CATOLICA
— DE —
A. FERRER GINART

En aquesta impremta poden encarregar qualsevol treball d'impressió.

TARJETES DE VISITA I D'ANUNCI, RECORDATORIS, CARTES I SOBRES, FACTURES I TOTA CASTA DE TREBALLS TIPOGRÀFICS.

Especialitat en impresos per correus, mestres i carabiners segons els models oficials.

Ademés en ella se poden demanar

ARTICLES DE PAPELERIA, TINTES, OBJECTES D'ESCRIPTORI I LLIBRES DE TOTA CASTA.

Especialitat en llibres i articles escolars.

EN PREUS, COMPETEIX AMB LES MILLORS CASES DE FORA

Carre dels Quatre Cantons - ARTA

SERVICIO DE CARRUAJES
DE
BARTOLOMÉ FLAQUER
(A) MANGOL

A todas las llegadas del Ferrocarril hay coche que parte directo para Cadepera y Calarratjada y de estos puntos sale otro para todas las salidas de tren.

Hay también coches disponibles para las Cuevas y viajes extraordinarios.

AGENCIA DE TRANSPORTES

Se sirven encargos para Palma y Estaciones intermedias.

PLASETA DE MARCHANDO.

GRANDES ALMACENES
San José

D E
Vda. Ignacio Figuerola

HOY, COMO NADIE

detalla en precios, esta casa, todas las

GRANDES NOVEDADES

Únicos almacenes que tienen en grandes existencias

TODO LO QUE SE REQUIERE PARA

VESTIR Y CALZAR

y que venden más barato que nadie

Teléfono 217

Precio fijo

ESTA CASA NO TIENE SUCURSALES

La Fonda Randa, de Esteva

Carré de Palma, 48—ARTÀ

S'ES OBERTA FA POC. TOT ES NOU
I LLAMPANT. SERVICI ESMERADISSIM

Prontitut

SEGUREDAT I ECONOMIA

¿Voleu estar ben servits?

EN JAUME PICO

(A) ROTCHET

ha posada una nova Agencia entre Artá i Palma.

Serveix amb prontitut i seguredat tota classe d'encàrregos.

Direcció a Palma: Harina 38 An es costat des Centro Farmacèntic.
Artá Figuerol 43.

¡Artanencs, escoltau!

Si's paraigo está espenyat
i el voleu fe arretglá

n'Andreu Ranxé el dobará
be, barato i aviat.

En lo que també es trempat

es en teines de llanú

posa lligades d'acé

a ribells i greixoneros

adoba pelles, calderes

i màquines de quinqué.

CARRER RECTA--ARTÀ

Ensaïmades i panets

En lloc se troben millós que a la

PANADERIA Victoria

ES FORN NOU

D'NY

Miquel Roca Castell

A sa botiga hei trobareu sempre pans, panet,
galletes, bescuits, rollets, i tota casta de pasticeria

TAMBE SE SERVEIX A DOMICILI

Netedat, prontitut i economia

DESPAIG Carrer de Palma 3 bis. ARTÀ

¡ATENCIÓN!

Compra carros y carretones en cualquier
estado se encuentren

Gabriel Carrió

PEDRA PLANA, 7 - ARTÀ

DISPONIBLE